

מתוק מדבש

כניסת השבת – 17.08
יציאת השבת – 18.16
רבנו תם (72 דקות זמניות) - 18.48
(אופק חדרה)

שנה עשירית - גיליון 385
פרשת כי תשא חשפ"ד

יום שישי בשעה 16.13 שיעור 'בואי כלה'
על פרשת השבוע: (להאזנה 03-6171111)
'עזר חי פאתר קולף הלשון'

שבת קודש 15.30 - שיעור 16.30 - מנחה.
ביהכ"נ 'בית יוסף' א.ת.ג, אולגה
ברוכים הבאים בשש ה'!

לקט חידושי תורה מתוך שיעור פרשת השבוע שנאמרו ע"י
הרב ברוך בוקרה שליט"א

פסתי הכנסת 'פית יוסף' ו'אפת אחים' אצנת אולגה
יחנן לשמוע את שיעורי הרב ב'קול הלשון' בטלפון 073-2951228

א-ל רחום וחנון (לד', ו')

מובא בגמרא (ראש השנה יז, ב'): 'כל זמן שישראל חוטאין יעשו לפני כסדר הזה ואני מוחל להם'...
בספר 'ראשית חכמה' (שער הענווה פ"א) כתב: 'שמעתי בשם הגאונים על מה שאמרו חז"ל 'יעשו לפני כסדר הזה' הכוונה שיעשו סדר המידות שלימד הקב"ה למשה שהוא 'א-ל רחום וחנון'. דהיינו 'מה הוא רחום אף אתה תהיה רחום' וכך לכל ה"ג מדות. ואז אם יקיים את המידות הללו בפועל, הקב"ה ימחול לו על עוונותיו'.
כ"כ מובא בגמרא (ראש השנה יז, א') אמר רבא 'כל המעביר על מידותיו, מעבירין לו על כל פשעיו, שנאמר: 'מי אל כמוך נושא עוון ועובר על פשע לשארית נחלתו...' (מיכה ז, יח) למי הקדוש ברוך הוא נושא עוון? למי שעובר על פשעי אדם שאינו מדקדק למדוד באותה מידה את המצטערים אותו ומניח מידותיו והולך - מעבירים לו על כל פשעיו - אין מידת הדין מקטרגת עליו. אדם הרגיל למחול, לא שומר טינה, לא מקפיד, מוותר, מעביר על הפגיעות והמילים של חברו, לא די, שהקדוש ברוך הוא אינו שומר לו טינה ומוחל לו, אלא הקדוש ברוך הוא סולח לו אפילו על הפשעים החמורים שעשה. *מתוק מדבש!*

ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך ה' ילך נא ה' בקרבנו כי עם קשה עורף הוא (לד', ט')

לא הבנת... משה הרי רוצה לשכנע את הקב"ה להחזיר את שכינתו שתלווה אותם לאחר חטא העגל, אז מדוע הוא מנמק זאת בטענה 'כי עם קשה עורף הוא'? הרי קשיות עורף זו תכונה שלילית?

ולצורך התשובה מ'איתא דגד'חותא':

*בשיעור האחרון על הדרכת חתנים מסר הרב אהרן הכהן שני כליהם חשובים ואמר לו: כלל א': אם יש לך אוק בבית אתה חייב להורג מיד. כלל ב': אסור לעבור על רצפה רטובה לאחר השטיפה.
ואל החתן: 'כבוד הרב, מה עושים אם יש לך אוק בבית והרצפה רטובה?'
אמר הרב: במקרה כזה 'יהרג אלק יצבור!!!...'*

מובא בגמרא (ביצה כה) 'ישראל הם עזים שבאומות' וגם כאן יש לשאול: אז למה ה' בחר בעם ישראל? מסביר נפלא ה'חתם סופר' זיע"א: 'טבע זה הוטבע באומה היהודית, כדי שיהיה בה את הכח והתקיפות לעמוד כנגד כל שונאיה, ורודפי אמונתה, וכדי שתוכל לדבוק בעוז באמונתה, גם כאשר שבעים זאבים עומדים לבלוע אותה'. ואכן, התכונה שהחזיקה אותנו בכל הדורות, היא מידת העקשנות - 'העקשנות היהודית!' אילמלא עקשנות זו של היהודי שאי אפשר בשום אופן לשבור את רוחו - לא היינו

יכולים לעבור את הגלויות, הצרות והניסיונות במשך אלפיים שנות גלותנו.
משה רבינו פונה לה' וטוען: נכון, העם הזה הוא קשה עורף ועקשן מכל העמים, אבל זה עוד יעמוד להם לטובה, כאשר הם ימסרו נפשם על התורה והמצוות בעתיד כנגד כל הרדיפות.
ולכן, דווקא בגלל זה שווה לך להשקיע בהם ולהשרות את שכינתך ביניהם כי הם עוד ירוו לך נחת.
וזה נכון גם לנוער שלנו... הרבי מפיאסצנה הי"ד כתב ב'חובת התלמידים': 'אין בנער הישראלי מידה רעה או טבע רע, חלילה, הכל בוסר, שמרים הם בחניטתו ומלאים עסיס בבגרותו... העקשנות נראית כמידה רעה, אך היא יכולה להראות על חוזקה וחוסר הפכפכות, אחרי שהנער יגדל ויקבל עול תורה תהיה כל עבודת ה' שלו בעקשנות ובמסירות נפש'.
ומי לנו יהודי 'קשה עורף' יותר ממרדכי היהודי? שעליו נאמר 'ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה' אבל דווקא זו הסיבה שהביאה לגאולה.

*ודווקא העקשנות שלו עזר כפי 'יהרג אלק יצבור'
חיספה את הע'וק - האן הרעץ והביאה ישועה לכלל
ישראל ולכן את חס הסוכות.*

יהי רצון שנזכה לראות את כל ילדינו משתמשים בעקשנות לדבוק בעוז באמונתם בבחינת 'עזות שבקדושה', אמנ!

שמור לך את אשר אנוכי מצווך היום... (לד', יא')

נפתח במ'איתא דגד'חותא

מורה שאלא את הת'אמיד: 'דני, למה למה הרצת למשה? צונה דני: 'כי לפני עוף שניס הוא קרא לי היפופוטם' שאלה המורה: 'אז למה הרצת לו רק היום?' צונה דני: 'כי אתמול הייתי פגע ראשונה בסן חיות וראיתי מה זה היפופוטם'

ומה התובנה? התורה מציבה לנו דמויות טובות מצד אחד כמו האבות הקדושים, משה רבנו, אהרן הכהן ועוד... שעבדו על עצמם ובחרו לציית לבורא ולהאמין בו. מאידך יש בתורה דמויות שליליות כמו הערב רב, קורח ועדתו, דתן ואבירם ועוד... שבחרו לא לציית לבורא ולא להאמין בו.
והתפקיד שלנו בחיים זה לבחור מהו מסלול החיים שלנו? אמונה בה' וקיום מצוותיו או התכחשות לה' חלילה ולעבור על מצוותיו.
רק תזכרו, יבוא יום ויראו לכם לא איך נראה היפופוטם אלא איך אנו נראים בעיני הבורא - צדיקים או רשעים. ואז כבר יהיה מאוחר לבחור... *מתוק מדבש!*

וביום השביעי תשבות בחריש ובקציר תשבות (לד', כא')

בספר 'נועם מגדים' (זה השער לה' תשפ"ג) הביא מכאן רמז נחמד להלכה המובאת בשו"ע (או"ח שז', א'): 'וְדָבַר דָּבָר – שלא יהא דבורך של שבת כדבורך של חול, הלכך אסור לומר 'דבר פלוני אעשה למחר'... ואפילו בשיחת דברים בטלים אסור להרבות'. נמצא שיש דיבורים שאסור לדבר כלל, ויש דיבורים שצריך למעט בהם.

וזה שאמר הכתוב: 'וביום השביעי תשבות' וכיצד תשבות? 'בְּחָרִישׁ' – יש דיבורים שעליך להחריש ולא לדבר כלל, 'בְּקָצִיר' ויש דיבורים שעליך לקצר בהם... מְתוּק עֵשֶׂה!

לא תבשל גדי בחלב אמו (לד', כו')

מסופר (שבת טיש) על משכיל כופר שניסה להקניט את הגאון רבי נפתלי מרופשיץ זצ"ל בשאלה: 'גדל לי פצע ברגל והרופא אמר לי להניח עליו תחבושת ספוגה בחלב. והשאלה היא האם אין כאן איסור בשר בחלב?' ענה לו הרב: 'אכן יש כאן חשש ולכן עליך לחכות שהפצע יגדל מאוד ואז יהיה החלב בטל בשישים. מְתוּק עֵשֶׂה!

וקראתי בשם ה' לפניך... (לג', יט')

בני היקר איתמר נ"י אמר לי חידוש הלכתי נפלא: ידוע שאסור ליהודי להוציא את שם ה' לבטלה. ולכן כאשר אדם התחיל לברך ברוך אתה ה' ונזכר שהוא לא היה צריך לברך יאמר 'למדני חוקיך'

ומה אם הוא כבר אמר 'ברוך את ה' א-לוקינו?' במקרה כזה יאמר את המילים 'כרת עמנו ברית בחורב' ובכך נמצא שהוא אמר את הפסוק (דברים ה', ב') 'ה' א-לוקינו כרת עמנו ברית בחורב'

ואם אמר 'ברוך אתה ה' א...' ונזכר, יאמר (דברי הימים א', כט, י) 'א-לוקי ישראל אבינו מעולם ועד עולם' מְתוּק עֵשֶׂה!

רציון וסיפור – אינה סיבוב מדהים!!!

זה יתנו כל העובר על הפקודים מחצית השקל בשקל

הקודש (ל', יג')

רש"י: זה יתנו – הראה לו כמין מטבע של אש ומשקלה מחצית השקל ואמר לו כזה יתנו...

בחלום יעקב נאמר 'וירא והנה סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה...' סולם = 136 בגימטריה = ממון. ולמדנו כי הממון יכול מצד אחד להפיל את האדם ולאמלל את חייו עלי אדמות וזהו 'והנה סולם (ממון) מוצב ארצה', אבל מאידך גיסא 'וראשו מגיע השמימה' הממון יכול להוביל את האדם להתעלות הן בגשמיות והן ברוחניות, ע"י שמשמש בו בתבונה לכלכלת בני ביתו, מפריש ממנו צדקה כראוי ולא משתעבד אליו.

ובעניין 'ממון' להלן סיפור השגחה מופלא (ע"פ 'בטחוני בצורי' הובא ב'דרשו'):

מספר הרב ש.ש.פ. שליט"א מירושלים: גיסי שיחי' השיא את בנו בעיר מרוחקת, והוטל עלי התפקיד לארגן את ההסעה. הודעתי בקו המשפחתי כי עלה בידי לארגן אוטובוס הלוך ושוב, וכי מחיר הנסיעה הוא 150 ₪ לאדם.

הודעתי שמי שלא מתכוון להשתתף עליו לעדכן אותי מראש, או לשלם את דמי הנסיעה, גם אם לא נסע. אחד הגיסים, שהגיע בהסעה פרטית, לא הודיע לי ולא שילם לי עבור הנסיעה. בסופו של יום שילמתי לנהג האוטובוס את דמי הנסיעה כולה, כולל 150 ₪ עבור גיסי שלא השתתף בנסיעה.

פניתי אליו והסברתי לו את המצב, הזכרתי לו שמדובר היה שכולם משתתפים, ומי שלא ביטל מראש עליו לשאת בתשלום. גיסי סירב לשלם על הנסיעה בטענה כי הוא לא נהנה ממנה ונוצרה בינינו אי נעימות.

עברו מס' שבועות והעניין נשכח...

נפגשנו שוב בחתונה באולם 'בנות ירושלים', בשלב מסוים גיסי ניגש אלי ומסר לי 150 ₪ ואמר 'זה עבור השתתפותי בנסיעה'. חשתי אי נעימות, אבל נטלתי את המגיע לי.

החתונה הסתיימה, יצאתי החוצה והנה אני רואה מלצרית מעובדות האולם, שבוכה בדמעות שלישי, ולידה עומד האחראי על המלצרים כשהוא אובד עצות. אני מכיר אותו, ניגשתי אליו ושאלתי במה מדובר.

הוא סיפר כי מדובר באימא למשפחה ברוכת ילדים בלע"ה, המשמשת כמלצרית כדי להביא טרף לביתה לצרכי השבת. היא קיבלה בשכרה מאה וחמישים ₪ על עבודתה הערב, אך הכסף אבד לה והיא לא מוצאת אותו ואיך היא תבוא הביתה בידיים ריקניות, ומחר שבת?

האחראי כאב מאד את המצב, אך אין לאל ידו לעזור.

נזכרתי בכסף שגיסי נתן לי לפני דקות ספורות... וחשבת לי לעצמי, הרי כבר התייאשתי מלקבל את הכסף הזה והוא הגיע אלי באופן לא צפוי. מיד שלפתי מכיסי את השטרות ומסרתי אותם לאחראי, אשר נתן אותם למלצרית. היא הודתה לי בהתרגשות ומיהרה לעזוב את המקום.

כשהגעתי הביתה, סיפרתי לרעייתי את השתלשלות האירועים, ושבחתי את הנהגתו של אחיה אשר העביר על מידותיו והחליט לשלם למרות שבתחילה הוא סבר שאין לו חובה לעשות כן.

כאן היה תורי להיות נדהם: רעייתי סיפרה לי מה מקור הכסף שגיסי נתן לי...

'הוא מצא אותו בפתח אולם השמחות!'

ומה התברר? הקב"ה סיבב הכל!!! בצורה מופלאה!!! כספה של המלצרית שאבד, הושב אליה, ועל הדרך זיכה את כולנו: את גיסי לפרוע את חובו ולהשכין שלום בינינו, אותי לקיים מצוות חסד, ושלא בידועין גם 'השבת אבידה!'

אחים יקרים! קראתם את הסיפור? כעת תחשבו מה היה קורא אם הבחור לא היה תורם לאותה מלצרית, הוא לכאורה לא היה עושה עבירה, כי הוא לא חייב כלום, אבל כשאנחנו יודעים שזה היה הכסף שלה שהלך לאיבוד הרי שהוא היה 'מחמיץ' מצווה ענקית.

ללמדנו, שאין שום מקרה בעולם הקב"ה מזמן לנו המון מקרים ואירועים בחיים, ועלינו לבחור: האם לעשות מעשים טובים או להימנע מהם?

תפארת תמידית טובה וצדקה טובה / תפארת טובה !!!

שבת שלום ומבורך!

לע"נ: אבי מורי ממוסד בן גזרה ז"ל ואמי מזרתי גיטה בת מנטה ז"ל
מזרתי חמי עמרם בן רחל ז"ל / יעקב בן רבקה ז"ל
תמר בת מוזל ז"ל / מימון ספירו בן מוזל טוב ז"ל רחל
(רשל) בת נעימה ז"ל - יונה עזרא בן צחלה ז"ל

להצלחת: מכלוף מיכאל בן לואיז - רפ"ש / דקל מלכה - להצלחה
עופרי בת רחל - להצלחה / סוזן בת ימנה - רפ"ש
דוריאן הודיה בת נעמי ונועם חן בת שולה - רפואה שלימה
אורי ישראל - רפ"ש / אהרון בן מסעודה - רפ"ש